

هیچگاه تصورش را نمی‌کردم
به عرصه موسیقی وارد شوم و تبدیل
به حرفه‌ام شود.
آن پارسونز حتی آن زمان را که در مدرسه
پیانو و فلوت می‌نواخت
و به‌طور تفریحی گیتار هم می‌زد
و یا در گروه‌های محلی
فعالیت داشت،
نیز چنین آینده‌ی را پیش‌بینی نمی‌کرد.
او می‌گوید:
من آن زمان فقط به الکترونیک
علاقه داشتم.
همیشه رادیو و کیت‌های الکترونیکی مختلف
می‌ساختم، اگرچه هیچ‌وقت
خیلی جدی نبود اما پس از ترک مدرسه
تمام این علایق را با هم
مخلوط کردم
تا چیزی با ارزش از میان
آن بیرون آید.
پارسونز مسیر پیشرفت خود را
از ابتدا تا کنون
چنین بازگو می‌کند:

النی پارسونز

ترجمه شروین شهامی پور

صدای اشیاء را در موسیقی زنده کنی

کمتر با هم می‌دیدم؛ اغلب فقط پل با جورج مارتین George Martin یا فقط جورج هاریسون George Harrison با مارتین حضور داشتند. هر کدام به‌طور جداگانه می‌آمدند و بروی قسمت مخصوص به خود کار می‌کردند و ضبط می‌شد.

من به شدت تحت تأثیر شیوه کار کردن آن‌ها قرار گرفته بودم که چگونه از وسایل موسیقی غیرمعمولی استفاده می‌کردند، آن‌ها تمامی ایده‌های غریب و استفاده‌های غریبتر از وسایل موسیقی را به کار می‌بردند. بیش از همه وقتی که دیدم رینگو Ringo برای ساختن صدای زیرآب در Octopus's Garden درون یک لیوان پر از آب با نی فوت می‌کند یا استفاده از صدای پتک بر روی سندان برای Maxwell's Silver Hammer.

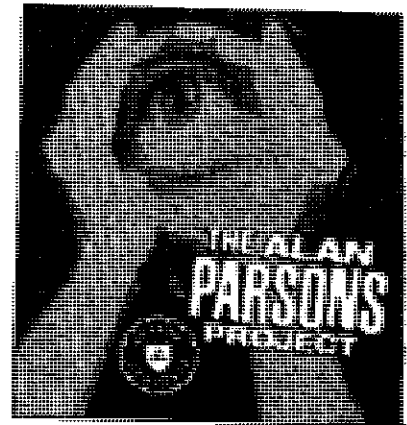
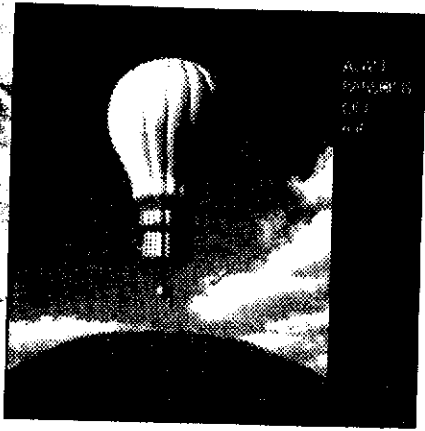
اکثر هنرمندان آن زمان برای ضبط قطعات خود در روز سه ساعت وقت صرف می‌کردند، مثلاً از ساعت ده تا یک بعد از ظهر یا از ۲:۳۰ تا ۵:۳۰ من اغلب نمی‌دانستم که روز بعد به چه کاری مشغول خواهم بود. منظورم این است که ممکن بود صبح با یک آرکستر کلاسیک کار کنم و بعد از ظهر همان روز با یک گروه West End و روز

مهندسی Ben John بودند، فرستادند. آن‌ها با تجهیزات استودیویی‌شان مشکل پیدا کرده بودند که چرا آن‌طور که آن‌ها می‌خواستند جواب نمی‌دهد و برای همین یکسری وسایل از EMI اجازه کرده بودند. من فقط برای این رفته بودم که ببینم همه چیز مرتب است یا نه؟ و در تهیه نوارها هم به آن‌ها کمک کنم. من تا آن زمان چیز زیادی از اعضای گروه نمی‌دانستم، در آن موقعیت ترسی آمیخته با احترام مرا فرا گرفته بود؛ از این‌که کنار آن‌ها بودم و می‌توانستم بفهمم که چه می‌کنند. من فکر می‌کنم که در آن زمان مشکلاتی جدی در بین اعضای گروه وجود داشت، اما برای من تجربه‌ی بسیار بالارزش بود، این‌که می‌دیدم چگونه آن‌ها کار و ضبط می‌کنند، چگونه ایده‌هایشان هماهنگ و پیاده می‌شود. و بیشتر از همه آخرین اجرای آن‌ها در برابر مردم، بر روی بام استودیوی Abbey

با این‌که Let it be آخرین آلبومی است که از بیتلز به عنوان گروه منتشر شد، این آلبوم Abbey Road بود که در پایان کار گروه ضبط شد. حضور من در آلبوم Abbey Road به عنوان مسئول نوار و دستیار مهندس ضبط بود. در طول ضبط من اعضای گروه را

پس از ترک مدرسه در یک کارگاه تحقیقاتی مدت کوتاهی روی دوربین‌های تلویزیونی کار کردم. و این کارگاه EMI در Hayes بود و بدین ترتیب من به تهیه نوار سرگرم شدم. سیستم Hi-Fi در آن‌جا مرا شگفت‌زده می‌کرد، چرا که اولین بار بود سیستم صوتی با کیفیت بالا می‌شنیدم و یکی از نخستین آلبوم‌هایی که در آن مدت شنیدم Sargent Pepper بود، من همیشه از هواداران پرو پا قرص بیتلز Beatles بودم و این آلبوم واقعاً مرا تحت تأثیر قرار داده بود. می‌خواستم بفهمم که آن‌ها چگونه این صدا را تولید کرده‌اند و به هر حال از کار آن‌ها سر درآورم ولی مشکل این‌جا بود که شنیده بودم کار پیدا کردن در استودیوی Abbey Road بسیار پیچیده است اما من نامه‌ی به مدیر آن‌جا نوشتم و ده روز بعد به‌طور غیر منتظره‌ی در آن‌جا مشغول به کار شدم.

پس از آن که مدتی در Abbey Road کسب تجربه کردم و دور و بر آدم‌های مختلف پرسه زدم، به رویای دیرینه‌ام از زمان مدرسه که ملاقات با بیتلز بود نزدیک شدم. مرا به استودیوی Abbey در Savil-Row که بیتل‌ها در آن‌جا مشغول ضبط آلبوم Let it be

طول نوار که روی آن افکت‌های مورد نظر مثل صدای صندوق پول، افتادن کیسه پر از سکه و پاره شدن یک تکه کاغذ، موجود بود می‌گرفتیم و بعد آن‌ها را به هم پیوند می‌زدیم و آن را در یک حلقه هفت بار تکرار می‌کردیم و یک تم زمینه می‌ساختیم تا گروه بقیه قطعه را روی آن بنوازند و نتیجه چیزی شود که شما حالا آن را می‌شنوید.

وقتی گروه قطعه Time را در کنسرت می‌نواخت، خیلی ساده با صدای Bass که راجر واترز Roger Waters آن را می‌نواخت آغاز می‌شد. من به آن‌ها پیشنهاد کردم که قطعه را با صدای زنگ ساعت‌های گوناگون که من چندی قبل در یک مغازه ساعت‌فروشی ضبط کرده بودم، شروع کنند. ایده به این صورت بود که تمام ساعت‌ها با هم زنگ بزنند که ضبط آن به شیوه معمولی در آن زمان امکان نداشت، اما با استفاده از یک نوار Multi-Track توانستیم این کار را انجام دهیم.

بدین ترتیب تمام ساعت‌ها با هم زنگ می‌زنند و بعد در هر یک لحظه همه شروع به قطع شدن می‌کنند. بعد از آن درون آن صدای Bass و نوای اصلی بیرون می‌آید. من فکر می‌کردم که پس از موفقیت شگفت‌انگیز

Dark side کمی عجیب بود که گروه تصمیم گرفت کاری کاملاً متفاوت با آن انجام دهد. قرار بود که آلبوم بعدی چیزی کاملاً بدون سازهای موسیقی باشد، ما ضبط را با استفاده از بعضی اشیاء شروع کردیم. مثلاً

صدای لاستیک، قوطی‌های حلبی، فوت کردن درون یک بطری و خیلی چیزهای دیگر. اما همه چیز خیلی پرزحمت بود، منظور این است که ما می‌بایست حدوداً یک ماه در استودیو کار می‌کردیم تا با دو دقیقه موسیقی بیرون بیاییم. و همه اعضا گفتند که: «دیگر سرمون رفت، نمی‌تونیم بیشتر از این ادامه بدیم» خیلی تأسف‌آور بود که این ایده کنار گذاشته شد، چرا که این توانایی را داشت تا در ضبط انقلابی ایجاد کند.

در واقع این آخرین همکاری من با پینک فلوید بود. سپس آن‌ها مشغول کار بر روی «Wish you were here» شدند.

اروپایی در هلند، بلژیک و آلمان ایجاد شد و من ترانه Hi Hi Hi را به یاد می‌آورم که کاملاً متفاوت اجرا کردند... من صادقانه اجرای زنده آن را ترجیح می‌دهم اما میلیون‌ها نفر این نظر را ندارند.

همکاری با پینک فلوید

پیشرفت تکنولوژی خیلی جالب است مثلاً یک زمان Mono بود، بعد Stereo آمد و همین‌طور رشد کرد تا رسید به اینکه ما هستیم. اما نکته جالب تنها این نیست که ببینیم که چگونه استودیوها تکامل می‌یابند، جالب‌تر چگونگی تکامل موسیقیدانان با این تغییرات است. یکی از گروه‌هایی که در این مورد بیشترین تأثیر را بر من گذاشت Pink Floyd است.

نخستین دیدار من با آن‌ها به وسیله آلبوم Atom Heart Mother بود که از من خواسته بودند کار میکس آلبوم را به عهده بگیرم. تا آن زمان میزان افکت‌های ویژه و سیستم‌هایی که استفاده کردیم در تصور من نمی‌گنجید. این بزرگترین موقعیت برای من بود: میکس یک آلبوم پینک فلوید. این همکاری به بزرگترین افتخار حرفه‌ای من یعنی مهندسی ضبط آلبوم افسانه‌ی Dark Side of the Moon انجامید. در واقع گروه قطعاً از آلبوم را پیش از اینکه به استودیو برویم در کنسرت‌ها اجرا کرده بودند، اما قاعدتاً در هنگام ضبط تغییرات عمده‌ی روی آن‌ها صورت گرفت.

برخی قطعات نیز همان‌طور که بودند باقی ماندند. شیوه ما برای ضبط همان‌طور که آهنگ‌ها به گوش می‌رسند نبود، منظور این است که معمولاً ابتدا با Bass و Drum کار ضبط را آغاز می‌کردیم و پس از آن لایه‌های پایانی ناپذیر گیتار و آواز را به آن می‌افزودیم و این لایه‌ها چیزی است که پینک فلوید به خاطر آن‌ها شهرت یافت. من فکر می‌کنم دلیل عمده‌ی که ضبط آلبوم بسیار طول کشید - حدوداً یک سال - این بود که ما ساعت‌ها و ساعت‌ها وقت صرف می‌کردیم تا دقیقاً یک صدای به‌خصوص را تولید کنیم. به عنوان نمونه در قطعه Money ما باید خط کش را در آوریم و اندازه بسیار دقیق

با یک گروه Progressive Blues. اما این‌ها همه‌ی من تجربیاتی ارزشمند بود و این‌که انواع مختلفی موسیقی به من تزریق می‌شد. من می‌توانستم چیزهای بسیاری بیاموزم، این‌که آدم‌های مختلف طور کار می‌کنند، و همین‌طور مشاهده نحوه کار پندسان ضبط و تهیه‌کنندگان مختلف که برایم بسیار نید بود.

اولین آلبوم جداگانه پل مکنکارتنی در محل‌های مختلفی ضبط شد، مثلاً در خانه‌اش و یا در مزرعه‌اش ر اسکاتلند. اما او برای ضبط چند آهنگ هم به Abbey Road آمد. یکی از آن‌ها Every Night نام داشت و دیگری Maybe I'm Amazed.

آلبوم پل مکنکارتنی به‌زودی با Ram و پس از آن با Wild Life تحت عنوان Wings دنبال شد که آن‌ها را تماماً در Abbey Road ضبط کرد و از این جا بود که شغل اصلی من به عنوان مهندس ضبط آغاز شد. پل معمولاً با گروهش غیب می‌شد و از Tony Clark یا من می‌خواست تا برایش از کارهای انجام شده نواری تهیه کنیم تا او گوش کند و نظراتش را بدهد و بفهمد که باید بعد از آن چه کار کند. یک ترانه بود که من کاملاً مستقل از نظر پل میکس کردم، میکسی بسیار بد و ناهنجار از آب درآمد و آن‌را به پل دادم خوشحالم که بگویم این ترانه به نام I'm Your Singer سرانجام در آلبوم استفاده شد.

پل برای Red Rose Speed way از من خواست تا چند قسمت را با او کار کنم. کار با پل کاملاً با این‌که فقط آن پشت بنشین و نوار را عقب و جلو کنی فرق داشت. پل نسبت به کوچکترین صدایی که تولید می‌شد حساسیت نشان می‌داد. او مدام می‌گفت: «صدای گیتار را بهتر کن» یا «صدای درام را بهتر کن» اما قادر نبود به طریق تکنیکی توضیح بدهد که چه می‌خواهد و این کار مهندسان ضبط را بسیار دشوار می‌کرد، اما همیشه در پایان روز نتیجه همان می‌شد که او می‌خواست.

در حین ضبط آلبوم وقفه کوتاهی در کار به خاطر تور

پارسونز در فهرست معماران راک و پاپ

فهرست همکاری‌های درخشان آلن به سرعت افزایش می‌یابد. آلن تخصص مهندسی‌اش را برای آثار "The Hollies", "He ain't heavy, He's My brother", و "The air that I breath" و نیز گروه‌های "Roy Wood و Shadows" و نیز اولیویا نیوتن جان Olivia Newton John به کار می‌برد. او به طور جداگانه با اعضای گروه بیتلز همکاری می‌کند. با همراهی فیل اسپکتور "All things must pass", Phil Spector برای جرج هاریسون "George Harrison" و نیز ترانه‌های "Hi Hi Hi", "Cmoon" و آلبوم "Red Rose Speedway" را برای پل مک کارتنی Paul McCartney ضبط می‌کند. آلن برای آلبوم افسانه‌ی "Dark Side of the Moon" اثر Pink Floyd نامزد جایزه Grammy می‌شود و تمامی فعالیت‌های بعدی‌اش با گروه‌های مختلف با موفقیت همراه است.

آلن در استودیوی Abbey Road با اریک وولفسون Erik Woolfson همراه می‌شود و بدین‌گونه آلبوم گروه با نام "Tales of Mystery and Imagination" متولد می‌شود. نخستین آلبوم گروه با نام "Tales of Mystery and Imagination" ۱۹۷۶ موفقیتی کسب نمی‌کند. اما آلبوم‌های بعدی آن‌ها با استقبال زیادی مواجه می‌شود:

1977 Robot, 1978 Pyramid, 1978 Eve, 1980 Eye in the turn of a Friendly Card, 1981 Vulture, Ammonia Avenve, 1983 Sky, 1984 Culture, 1986 Sterotomy, 1987 Gavdi, 1993 Try any thing once.

از میان آثار آلن پارسونز ترانه‌های "Games people play", "Time", "Eye in the Sky", "Don't answer me" و موفقیت بسیار زیادی کسب می‌کند. آلن نامزد دریافت ۱۱ جایزه Grammy می‌شود و به خاطر فروش فوق‌العاده آثارش جایزه صفحه طلا و پلاتینیوم دریافت می‌کند.

ایجاد شرکتی در Abbey Road توسط آلن با هدف بالا بردن کیفیت صدای فیلم‌ها و ویدئوها نقش به‌سزایی در پیشرفت ویدئو در دهه ۸۰ دارد. او همچنین برنامه‌های تلویزیونی مختص موسیقی رافاندازی می‌کند. برنامه "London Calling" او تهیه شده توسط گروه ویدئویی EMI یکی از جریان‌های اصلی تشکیل MTV را می‌سازد. او همچنین در تأسیس Music Box سرویس کلابی موسیقی اروپا نقش عمده‌ی دارد.

پسوند project برای کار گروهی آلن پارسونز بسیار اتفاقی افزوده می‌شود. برای گروه حتی نامی

انتخاب نشده است. آلن پارسونز و اریک وولفسون برای آلبوم "Tales of mystery and Imagination" نیازمند یک نام هستند که چون چیزی به ذهنشان نیامده آن را به دلیل تهیه‌کنندگی آلن پارسونز به نام پروژه آلن پارسونز نامگذاری می‌کنند.

در ۱۹۹۲ پسوند project برای آلبوم "Try anything once" برداشته می‌شود. این آلبوم شامل ترانه‌هایی ساخته آلن پارسونز و همراهان قدیمی‌اش یان بارینسون Jan Balmsom، استیورت الیوت Stuart Elliot و آندرو پاول Andrew Powell به علاوه چند خواننده مهمان است.

در سال ۱۹۹۴ اجرای ارکستری برای گروه Yes را با عنوان "Symphonic Music of Yes" با اجرای ارکستر فیلارمونیک لندن و ارکستر مجلسی انگلیس تهیه می‌کند. آلبوم در جدول کلاسیک‌ها رتبه اول را در هفته نخست به دست می‌آورد و برای آلن جایزه "Ampex Golden Reel" را به ارمغان می‌آورد. در سال ۱۹۸ آلن به عنوان مهمان ویژه در تور ۴۱ روزه گروه Yes در آمریکا و کانادا با آن‌ها همراه می‌شود.

در آغاز سال ۱۹۹۴ آلن تصمیم می‌گیرد که برای نخستین بار به همراه گروهش کنسرتی برگزار کند. این تصمیم برای تهیه‌کننده‌ی در سطح جهانی مستلزم اطمینان از کیفیت صدا در بالاترین سطح ممکن است. از هر کنسرتی ضبطی تهیه شده و ایده‌ی برای یک آلبوم زنده "The Very Best-Live" شکل می‌گیرد که در نوامبر ۱۹۹۴ منتشر می‌شود. پس از آن، آلن به همراه گروهش در اروپا، آمریکا، مکزیک، شیلی و برزیل به اجرای برنامه می‌پردازد. از جمله برنامه‌ی برای ۲۵۰۰۰ نفر در یک بعدازظهر در ساحل Ipanema در Rio.

پیش از شروع این اجرای تازه در ۱۹۹۵، آلن ۶ ماه را به طراحی برنامه‌ی به نام "Woold Liberty Concert" به عنوان کارگردان موسیقی سپری می‌کند. کنسرتی عظیم در فضای آزاد در کنار پل مشهور John Frost در Arnhem هلند به مناسبت پنجاهمین سالگرد آزادی این کشور برگزار می‌کند. در این کنسرت میهمانان مشهوری چون Cyndi Joe Cocker, Wet Wet Wet, UB 40, Lauper و Candy Dulfer و Water Cronkite و گروه گر متروپل به علاوه Art Garfunkel شرکت می‌کنند که ترانه زیبای پایانی کنسرت با عنوان "Bridge over Troubled Water" را در مقابل یکصد هزار شنونده حاضر و میلیون‌ها بیننده از طریق تلویزیون اجرا می‌کند. گردآوری گروه، هدایت و طرح‌ریزی برنامه بر عهده آلن پارسونز است.

در پایان ۱۹۹۵ آلن به استودیوی Parsonic باز

می‌رود تا آلبوم جدیدش را با نام "On Air" ضبط کند. این آلبوم تمرکز بر آرزوی تاریخی بشر برای پرواز است. از بالن‌های برادران Montgolfier تا هوانوردی مدرن امروز و در آستانه ورود به هزاره جدید، کشف فضا، ستارگان و کهکشان‌ها. علاوه بر گروه همیشگی آلن پارونز Eric Stuart, Christopher Cross و نیز نطفه افسانه‌ی جان اف کندی هنگام پرواز فضانوردان به سه ماه در آلبوم حضور دارد. طراحی هنری آلبوم بار دیگر به عهده استورم ثورجسون Storm Thorger on گذاشته می‌شود که کارهایش برای pink Led Zeppelin, FI yd و آلبوم‌های Alan parsons شه‌نی خاص دارد.

آخرین آلبوم آلن پارسونز در سال ۱۹۹۹ با عنوان "The Time Mach ۱۰" منتشر می‌شود که مضمون آن مان و تأثیرش بر انسان است. آلن پارسونز به شکلی گیری صدای راک که ما اکنون می‌شناسیم کمک فراوانی کرده است و از اصلی‌ترین معماران راک و پاپ به شمر می‌آید.

جو یز

آلبوم‌های Robot, Pyramid, Eve, Ammonia و Ave ue به روی نسخه‌های Gold و آلبوم‌های Turn of a Friendly Card و Eye in the Sky بر روی platinum منتشر شده‌اند. به علاوه APP هم نین یازده بار نامزد دریافت جایزه Grammy بوده است.

۲۳. بهترین مهندسی ضبط (Best Engineered Record) برای آلبوم Dark Side of the moon اثر Pink Floyd

۲۵. بهترین مهندسی ضبط برای آلبوم

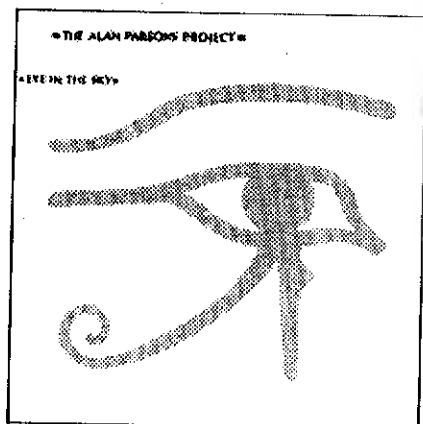
نمی‌کند، اما از او به عنوان سمبل تمام زن‌ها استفاده می‌کند. قطعات آن‌جا نخواهی بود - You won't be There - و اگر می‌توانستم نظرت را برگردانم I could change your Mind - لایه‌ها خواننده می‌شوند، بهترین قطعه‌های آلبوم هستند و به جست و جوی جنبه‌های فکری زنان و مردانی که در روابطشان با شکست مواجه شده‌اند می‌پردازد. باقی ترانه‌ها جنبه‌های تجربی بیشتری دارند.

کسانی که با کار Clare Torry در Dark Side و پینک فلوید آشنا هستند از تک‌خوانی او در قطعه دپشت‌سر را نگاه نکن - Don't look Back - تحت تأثیر قرار خواهند گرفت.

۵. برگشتن برگ موافق The Turn of a Friendly card 1980

Turn of a Friendly card نقطه عطفی در کار گروه بود. دو ترانه این آلبوم جزو ۲۰ ترانه برگزیده انتخاب شد. همچنان مضمون‌گرایی در این آلبوم حفظ شده است. نکته تازه این آلبوم نقش Eric Woolfson به عنوان تک‌خوان در قطعه "Time" است. از آن به بعد Woolfson باقی ترانه‌هایی را که جزو ۴۰ اثر برگزیده انتخاب می‌شود می‌خواند. این آلبوم سبکی گردشی و بازگشتی را داراست که parsons در همراهی خود با گروه بیتلز در آلبوم Abbey Road فرا گرفته بود. به منظور یک شکل کردن بیشتر آلبوم آوای سازهای بادی که در آغاز May be a price pay آمده در شروع "The Gold Bug" با صدای سوت شنیده می‌شود.

لحظات برگزیده آلبوم: قطعه زیبا و نجواگونه Time

۶. چشمی در آسمان Eye in the Sky 1982
بزرگترین موفقیت چه از نظر موسیقی و چه از نظر اقتصادی برای گروه محسوب می‌شود. این آلبوم سه قطعه بی‌نقص کلاسیک را در برمی‌گیرد: قطعه برگزیده Eye in the Sky، ترانه رزمی Silence and Wise و ترانه نوستالژیک old and wise. با قطعه "Sirius" (صورت فلکی شعرای پمانی)

می‌شود، مثلاً در Dactor Tarr and Professor و قطعه بی‌کلام Pavana (رقص دونفره در مجالس رسمی قدیم). این تم را همچنین می‌توان در پایان آلبوم Robot شنید. در نسخه سال ۱۹۸۲ تک‌نوازی گیتار و داستان‌سرایی طنزآمیز اورسن ولز Orson Wells به آن افزوده می‌شود.

لحظات برگزیده آلبوم: پیوند prelude پیش‌درآمد به "The Fall of the house of Usher" سقوط خانه اشتر - سه نوایی تئاتری در "To One in Paradise" که توسط Eric, Terry Sylvester و Woolfson و Alan parsons خوانده می‌شود.

۲. من روایت 1977 Robot

بر اساس نوشته‌های ایساک آسیموف. چهار قطعه بی‌کلام انگار چسبی تمامی قطعات را به هم

وصل می‌کند. با «کسوف کامل» - Total Eclipse - اندرو پاول Andrew Powell در ساخت این قطعه مدیون استادش György Ligeti است.

لحظات برگزیده آلبوم: آوای تفکر انگیزارگ و تم قطعه Don't let it show که تا پیش از آن احساس برانگیزترین قطعه آن‌ها بود.

۳. هرم 1978 Pyramid

دومین آلبوم کلاسیک‌گونه آن‌ها با عنوان هرم که تفسیری است بر عجایب جهان در عصر حاضر و نیز دوران باستان. این مایه با چهار نت، قطعه «مسافر دریا» - Voyager - را آغاز می‌کند و در متن آلبوم رجعت‌هایی برای هم‌سان کردن موسیقی انجام می‌شود به ویژه در «در دامن خدایان» - In the lap of the Gods -

لحظات برگزیده آلبوم: انتقال زهی زیبا از آن چه بالا می‌رود... - What goes Up... - به عقاب دوباره بر خواهد خاست - The Eagle Will Rise Again -

۴. حوا 1979 Eve

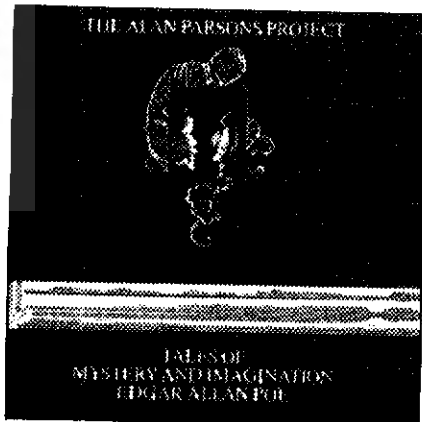
نمی‌توانی با آن‌ها زندگی کنی، نمی‌توانی بدون آن‌ها به سربری. آلبوم حوا داستان آنجیل گونه نخستین زن را نقل

Ambrosia اثر Ambrosia
۱۹۷۶. بهترین مهندسی ضبط برای آلبوم Tales of Mystery and Imagination
۱۹۷۸. بهترین مهندسی ضبط برای آلبوم pyramid
۱۹۷۸. بهترین تهیه‌کننده سال (آلن پارسونز)
۱۹۷۹. بهترین ترانه برای برنامه تلویزیونی با سینمایی برای Ice Castles
۱۹۷۹. بهترین مهندسی ضبط برای آلبوم Eve
۱۹۸۱. بهترین مهندسی ضبط برای آلبوم Turn of a Friendly card
۱۹۸۲. بهترین اجرای بی‌کلام برای آلبوم Eye in the Sky
۱۹۸۶. بهترین مهندسی ضبط برای ترانه Where's the Walrus?

۱۹۸۶. بهترین بسته‌بندی آلبوم (Andrew Ellis)
Colin Chambers برای آلبوم Stereotomy
در ۱۹۹۵ آلن پارسونز جایزه TEC Les Paul را که به مهندسان موسیقی اعطا می‌شود، کسب می‌کند.

Alan Parsons Project

آلبوم شناسی THE ALAN PARSONS PROJECT

۱. حکایت‌های راز و خیال: ادگار آلن پو Tales of mystery and Imagination:

این آلبوم سرپایه اشعار ادگار آلن پو شکل گرفته، حکایت‌ها و شعر با موسیقی یکی می‌شوند.

تم بی‌کلام «روایای درون روایا» - A dream within a dream - در تمام آلبوم با زمینه‌ی دگرگون شده شنیده

۱۲. فریود یانا 1990 Freudiana

آلبومی به عنوان معرفی دنیای زیگموند فریود، در مورد بیماریاش و عقایدش.

قطعه Let yourself Go در مورد Maître Charcot هیپنوتیست فرانسوی است که فریود را تحت تأثیر قرار داد. در You're on your Own روابط میان مادر و پسر بررسی می‌شود و قطعه The Ring شرح هدیه اعجاب‌انگیزی است که فریود به پیروانش عرضه می‌کند.

۱۳. هر چیز را یک بار بیازمای Try Anything Once 1993

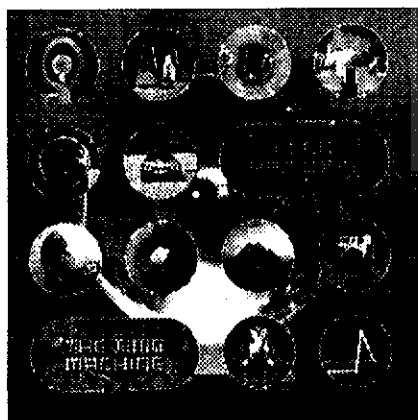
این آلبوم پس از ۶ سال وقفه ارائه می‌شود. با آن که آلبوم بلند پروازی‌های گسترده‌یی در زمینه اشعار و ارائه بازتاب زندگی، سرنوشت و روح از دیدگاه‌های مختلف را داراست، پارسونز عقیده دارد که این آلبوم به میزان آثار قبلی از یکپارچگی ادراکی برخوردار نیست. منتهی آن چه هنوز پابرجا مانده است شیوه منحصر به فرد آن پارسونز در ارائه موسیقی با لایه‌های گوناگون و تنظیم سازها با قابلیت خلق بعدی جدید است.

۱۴. بر هوا 1996 On Air

ترکیبی در CD و CD-ROM. برای CD-ROM مدتی وقت گذاشت چرا که تاریخچه‌یی از هوانوردی را شرح می‌دهد. در این زمان می‌توان درک کرد که مقصود آلبوم تنها جمع‌آوری تعدادی قطعه در همین موضوع نبوده است، بلکه چیزی فراتر از آن است.

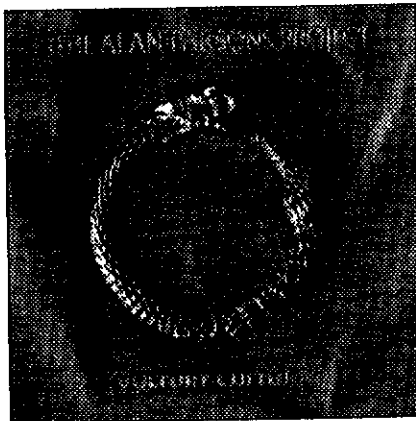
لحظات برگزیده آلبوم: ۱- قطعه "Brother up in Heaven"

۲- ارکسترسیون کامل در قطعه "Blue Blue Sky II"

۱۵. ماشین زمان 1999 The Time Machine

مضمون این آلبوم در مورد زمان است، اما متن اشعار و موسیقی آن عمیق‌تر است و قصد دارد رابطه میان ما انسان‌ها و زمان را روشن سازد و این که چگونه زمان و مکان با یکدیگر پیوند خورده‌اند. چگونه چیزهای اطراف ما به نوعی «ماشین زمان» به نظر می‌رسند. □

یاق اراک آلبوم را به طور باثباتی قطعه به قطعه حفظ می‌کند. قطعه Haw key یکی از بهترین بی‌کلام‌های گروه است.

لحظات برگزیده آلبوم: گیتار باس و گره‌های ساکسیفون در قطعه Vulture culture تک‌نوازی گیتار Ian Bairnson در پایان The Same old sun Stereotomy. 1985

در آلبوم Stereotomy از ایجاد فضاهای سنگین کاملاً خودداری شده است. John Miles به گروه باز می‌گردد. در In the Read world ترانه آغازین، Limelight را می‌خواند. قطعات بی‌کلام نقش برجسته‌تری دارند. از قطعه ریتمیک urbania گرفته تا Where's the Walrus? کسه نامزد Grammy می‌شود. این دومی تفاوت بسیاری با Light of the world دارد که مایه درون‌گرایانه مذهبی آن محسوس است. قطعه Stereotomy tow آلبوم را همان‌گونه که آغاز شده به اتمام می‌رساند و این یکپارچگی از تمامی پروژه‌های گروه محسوس‌تر است.

لحظات برگزیده آلبوم: ۱- گیتار و باس Ian Bairnson در Limelight

۲- مکت کامل در اوج قطعه Where's the walrus? Gaudi. 1987

۱۱. گاودی 1987 Gaudi بازگشتی دوباره به تم‌های فراموسیقیایی. از لحاظ سبک Gaudi پیش‌نمایی از آلبوم Freudiana اثر Woolfson را نشان می‌دهد. قطعاتی که توسط Woolfson خوانده می‌شود؛ Closer to Heaven یا In Side Looking at Antonio به احترامی است به Gaudi (معمار).

قطعه بی‌کلام "paseo de Gracia" - تم قطعه آغازین "La Sagrada Familia" را با افزودن قطعه‌یی چاشنی اسپانیایی دوباره می‌گشاید. لحظات برگزیده آلبوم: قسمت ارکستر در ترانه حماسی "La Sagrada Familia" که طولانی‌ترین قطعه گروه است.

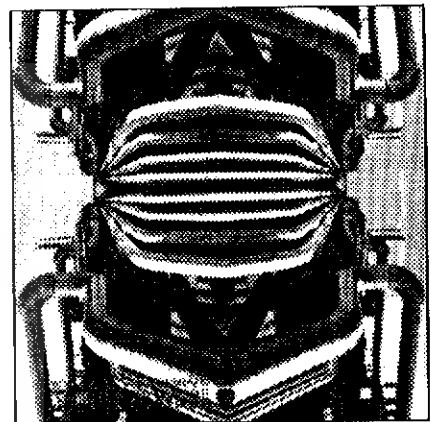
گروه این سنت خود را که شروع آلبوم با یک قطعه بی‌کلام است حفظ می‌کند.

لحظات برگزیده آلبوم: ۱- پیوند Eye in the Sky

۲- نوازندگی ارکستر در Silence and ۳- نوای بی‌پایان ساکسیفون Mel Collins در آخر old and wise

۷. برگزیده آن پارسونز پراجکت The best of Alan parsons project 1983

این مجموعه گزیده‌یی از محبوب‌ترین قطعات گروه تا آن زمان است. در این گلچین قطعه‌یی جدید به نام YOU don't Believe گنجانده شده که در آلبوم بعدی گروه دوباره ضبط می‌شود. این مجموعه برگزیده مهم‌ترین آثار گروه را برای شنوندگان ناآشنا مرور می‌کند.

۸. خیابان آمونیا 1984 Ammonia Avenue

Ammonia Avenue گروه را یک قدم از راک ارکستری که شیوه آلبوم‌های پیشین بود دور می‌کند و در عوض خود را به مایه پاپ که باعث موفقیت Eye in the Sky بود، نزدیک می‌کند. قطعه prime Time از لحاظ نواها شبیه به Eye in the Sky است.

ترانه زیبای Don't Answer me آخرین اثر گروه توانست در لیست ۲۰ ترانه برگزیده قرار گیرد. اما هنوز ترانه Ammonia Avenue ریشه‌های ارکستری گروه را در خود حفظ کرده است.

لحظات برگزیده آلبوم بی‌کلام، قطعه Ammonia Avenue که با تمامی لحظات برگزیده گروه رقابت می‌کند.

۹. فرهنگ حریص 1984 Vulture culture

در سال ۱۹۸۴ Andrew powell تنظیم‌کننده ارکستر گروه موقتاً گروه را برای کار بر روی موسیقی متن فیلم Lady Hawke ترک می‌کند. غیبت Powell در آلبوم Vulture culture محسوس است. با این حال گروه برای جبران غیبت Powell تکنیک و زیبایی ترانه‌های